

răciuni...

...dor, iar putea fi titlul unui
...esant reportaj despre felul în
...unii intelectuali români din
...au înțeles să se alăture miș-
...atât de însuflețite a ziariș-
...români din Arad pentru crea-
...teatrului românesc aici și tran-
...marea lui într-o tribună a cu-
...lului românesc. Până acum,
...ni n'a scris nimic despre ace-
...parte a intelectualilor arădani.
...acea o facem noi.

...asistat la toate spectacolele
...pană acum organizate de aso-
...ziariștilor. Am văzut, prin-
...spectatori oameni cari până
...din cauza prețurilor ur-
...și a începerii la ore târzii a
...teatrului — nu-și puteam per-
...luxul frecventării teatrului.
...văzut și pe obișnuiții tuturor
...prezentărilor. Toți și au fă-
...datoria față de realizarea tea-
...românesc, în măsura pute-
...și posibilităților de cari dis-

...la toate aceste, printre inte-
...ali arădani, mai este o ca-
...cei cari n'au voit să ia
...noștină marea operă romă-
...ce se face prin teatrul ini-
...de ziariști. La început, am
...că disponibilitățile materi-
...le permit acest lucru și
...scuzat prin prisma adagiu-
...are spune că întâi să-ți asi-
...existența și apoi să te distrezi.
...ite cuvinte, am înregistrat
...fără nici o mențiune și fă-
...o supărare. Dar iată, că
...teatrului maghiar a revenit
...ad pentru câteva spectacole.

...are ne-a fost stupefacția,
...printre spectatorii cari eșeau
...spectacolul ținut dela orele
...la 9, am văzut eșind căți-
...intelectuali români — și un
...printre ei — pe cari nu i am
...la nici un spectacol romă-
...Apoi, printre spectatorii cari
...au să intre la spectacolul
...pe la ora 9 a teatrului ma-
...am mai văzut câțiva inte-
...ali români — și încă un preot
...dintre cei pe cari nu i am
...la vreo reprezentație romă-
...ă.

...turisim, că lucrul aceasta
...are foarte mult și n'am fi
...onat faptele aceste dacă ele
...venit din partea unor ro-
...cari asistă și la reprezenta-
...românești.

...trul doare pentru ideea tea-
...românesc, această realizare
...ă care a produs o impre-
...celentă nu numai în Ardeal,
...in cele mai înalte cercuri
...ale din Capitală, a fost așa
...șin apreciată de către unii
...ni, cari de pretind intelec-

Bilete pentru un bal din Timișoara

— Lucruri ciudate la poștă —

Carnavalul a început!.. Fiecare zi, adică seară a săptămănei, e transfor- mată într'un haos de sunete și o masă de carne umană încălzită prin lichide vapoaze și frecare: mix- tura aceasta se cheamă bal, serată dansantă, ceai dansant, sau altfel, după împrejurări. Și cine, care gru- pare sau asociație nu aranjează azi baluri și serate? Toate asociațiile de femei. Toate cluburile sportive, sin- dicatele, începând dela cel al spir- tarilor negri până la cel al elevilor de liceu constituiți pentru fumarea rațională în closete în pauzele dintre ore!.. E mirare, dacă funcționarii postali din Timișoara — probabil dela toate oficiile de acolo, inclusiv cei dela inspectorat — au organizat Săm- bătă trecută un bal mascat în sa- loanele cercului militar-civil din capitala Banatului. Scopul în care a fost dat balul — pentru că la fiecare bal, oamenii mereu să se distreze într'un scop oarecare, de cele mai multe ori filantropic! — nu ne interesează.

În schimb interesează cu totul altceva, ce și pe noi arădani ne interesează într-o măsură destul de mare.

Soarta funcționarilor nu este nici de cum de invidiat, — în realitate, în aparență da. În reportajul trecut, am arătat un aspect din noaptea de anul nou. Dacă nu mă informam în mod sigur asupra resurselor finan- ciare cu cari își alimentează gustu- rile de lux și petrecere, este cert, că nu aflam nici alte lucruri ce nu le fac deloc cinsle.

Vorbesc în reportajul trecut de masa unor funcționari în noaptea de anul nou funcționari a căror salariu nu trece în nici un caz de 3200 lei lunar. Cu toate aceste ne- vesele lor se'mbracă foarte ele- gant și beau la șampanie, nu numai la anul nou ci și cu alte ocazii. Am promis că voi arăta „Cum devine cazul cu chestia asta”. Iată:

Stăteam de vorbă cu cineva și din vorbă'n vorbă am ajuns și la paradoxala purtare a unor funcțio- nari cari cheltuesc mai mult decât le permite salariul. Mi-am exprimat nedumerirea în fața acestui feno- men Interlocutorul meu mi a răs- puns:

— N'ai de ce te mira. Lucrul e simplu de tot: prin birouri circulă o mulțime de oameni, toți cu tre- buri, cu chestiuni de aranjat, cereri

Bilete!

Ceeace ne interesează este atențiunea față de Arad a organizatorilor balu- lui — și se mai găsesc păcătoși cari spun că nimeni nu se gândește și nu nu se'ngrijește de Arad! — Ținând să aibă și participanți din frumosul no- stru oraș și poate și din județ. În a- cest scop au trimis aici un oarecare număr de bilete de intrare pentru ba- lul timișorean. Dar se vede treaba că arădani nostri au destule baluri în oraș, nemai având nevoie și de cele or- ganizate în Timișoara, astfel că... bi- letele au rămas nevândute!

Ingeniozitate

Dar organizatorii, desigur oa- meni cari nu se dau înapoi din fața nici unei greutăți, n'au dis- perat, ci au încredințat biletele factorilor cari distribuie correspon- dența și să le vândă ei. Dar căad le-au încredințat biletele, n'au ui- tat să le dea și o mică recoman- dație?

— Aveți de grijă, dacă nu vin- deți biletele, vi se reține costul lor din salariu!

Și-au pornit bieții factori prin oraș, — fiecare 'n sectorul lui:

— Vă rugăm să cumpărați dela

mine un bilet pentru balul func- ționarilor postali din Timișoara, da, vă rog foarte mult, c'altfel îmi reține costul din salariu!

Și ce să facă oamenii, mai mult de milă au cumpărat biletele — 33 lei unul — dela bieții factori, scăpându-i în felul acesta de o reținere destul de importantă pen- tru modestul lor salariu.

„Partea ailantă“

Dar cu ironia n'am rezolvat pro- blema. Factorilor li s'au dat bilete spre vânzare. Dar funcționarilor po- stali din localitate ce li s'a impus: numai cumpărarea biletului sau și participarea la balul din Timișoara? Ar fi interesant de știut.

Dar mai interesant ar fi să știm cine a făcut treaba aceasta, care ma- hăr fără bun simț și fără omenie, dar cu mari aptitudini în ce privesc ast- fel de treburi a pus în serviciul ba- lului factorii postali, — și poate pe alții, neștiuți până acum — atunci când oamenii aceștia au destul lucru în capul lor.

Desigur, inițiatorul e tare, astfel că e inutil să cerem anchetarea ca- zului. Stabilim doar că e o rușine și — deocamdată — trecem mai de parte!

E! . . . să-l vedem pe ăla! . . .

— Unde și când își părăsesc unii demnitatea —

de rezolvat, copii, extrase, și alte capitale din mare operă popera- siera a administrațiilor noastre pub- lice. Într'un loc cetățenii trebuie să stea mai mult, într'altu' mai puțin. Intră în vorbă cu funcționarii res- pectivi. Omul începe să-și spună necazul, dar funcționarul nu-l lasă: îl întrerupe și-i spune că n'are de- cât un costum de haine, că n'are lemne în casă, că statul nu-l plă- tește bine și la timp sfârșind cu: m'ai îndatora foarte mult dacă mi-ai împrumuta 50—60 lei. La cei căsă- toriți suma se ridică până la 100—200 lei.

Aceste „împrumuturi” — conti- nuă interlocutorul meu — se „emit” în fiecare zi de câte 3—4 ori cel puțin, cu un rezultat ce oscilează între 200 și 400 lei pentru funcțio- narii respectivi, adică la sume lu- nare între 6000 și 12 000 lei, în afară de salariu. Iată dar din ce bani — și cu ce preț câștigați — își permit acești funcționari — nu toți, sunt și de.. ceilalți — să bea șam- panie, să sfideze lumea cu eleganța hainelor și grandoarea parvențiilor.

Aceiaș informator al meu, mi-a mai spus că el însuși a căzut vic- timă unul asemenea funcționar, care

întâlnindu-l pe stradă nici n'a ca- tadixit măcar să-l salute.. Proba- bil că după ce s'a mlogit după bani mai aștepta să fie și salutat de cel pe care l'a.. țapat!

Un alt truc al funcționarilor l-am auzit într-o călătorie făcută prin țară. Știi cum e în tren. Unul iubește una, altul alta, una mai cu maț de- cât cealaltă!..

Și un călător povestește:

— Eram într'un birou de unde aveam de dus niște copii de pe acte. Cum funcționarul avea mult de lucru, iar eu aveam timp des- tul până când trebuia să predau co- piile, am început să lucrez cu el în rând. Am fumat țigările mele întâi, apoi pe ale unuia dintre funcțio- nari. Când s'au terminat, am dat unuia dintre funcționari o monedă de 100 lei ca să trimită după țigări. Servitorul a adus un pachet de re- gale fără carton dar pe dium a.. perdul 20 lei. Pierderea mi a părut suspectă și la plecare — țigările le lăsasem în birou — după ce am eșit în coridor am luat servitorul la rost.

După câteva cuvinte dulci și un pol deasupra servitorul mi a măr- turisit:

(Continuare în pag 4-a)

(Continuare în pag. 2)

Amărăciuni ..

(Urmare din pag. 1)

Și mai este ceva. N'am fi remarcat purtarea românilor de cari vorbim, dacă piesa reprezentată de teatrul maghiar ar fi fost o capodoperă. Dar nu, a fost o operă de un gust indecinic care nu credem că a satisfăcut gusturile nimănui.

Și atunci e locul să ne întrebăm: ce ni a atras pe români la teatrul maghiar?

Nu știm. Numai dacă n'o fi la mijloc tot idioata credință a românilor că oricum ar fi, e mai bun ce i făcut de streini; ...

E regretabil ... și n'am mai vrea să ne ocupăm de chestiunea asta!

Brad

Un domnișor dela noi, voind să câștige un pariu și totodată o surpriză unei domnișoare, a voit să-i arate că poate intra de pe dig în camera ei, dar s'a pomenit în Criș, unde tare mai semăna a purcel.

Ce o mai fost pe urmă, nu mai interesează.

Covăsinț

La primăria Covăsinț s'a prezentat un funcționar care a cerut să i se elibereze un certificat comunal prin care să dovedească moartea scroafei dela purcar și fătarea vacii într-o zi de sărbătoare. Acest certificat se zice că i ar fi fost necesar la motivarea absenței dela Sf. biserică.

Noi credem că am progresat mult, dar vezi, câteodată și patrupelele sunt puse în situația de a clarifica o încurcătură și de a te scoate basma curată.

Igrîș

— Zilele trecute s'a întâmplat un incident regretabil în pașnica noastră comună Dlul Chișozan Dionisie, i s'au spart geamurile dela locuință, pentru că era bănuie că ne furnizează material din comună. Trecem peste aceste mișelești și lașe procedee, pentru că, suntem siguri, chinul (care-i adevărat „chinez”) Chenta, împreună cu câteva lichele tot va fi tras la răspundere, pentru aceeași. Ceiace vrem să relevăm este purtarea suspectă a șefului de post în acest caz. Acest păzitor al ordinii, care se vede că-i la discreția primarului, nici n'a catadixit să drezeze imediat un proces-verbal. A trebuit ca dl. Chișozan să se ducă la Timișoara să denunțe cazul, legunii. Din această purtare, se poate deduce că șeful șlia de alacul bandei Chenta și Co și de acela n'a luat nici o măsură. Supunem și noi, cazul acesta celor în drept, pentru a aplica sancțiuni exemplare. Să nu creadă Chenta că ne... înmăraștie el toți cititorii, prin teroarea lui! Avem noi ac de cojocul lui și începând de azi, vom începe să l-l coasem, încet, încet!

Vin minișan, 10 Lei kgr., papricaș de vițel 4 Lei, mâncări mai efține
la — **Restaurantul București,**
Arad, Piața A. Iancu 10. Proprietar Traian Cristea

Lipova

(urmare)

De torni peste o floare nsetată de soare
Și gata să moară, din apa cea rece,
Ea prindă viață, se 'ntoarce și râde,
Stropește-o cu alcoolul, și'n moarte va trece.
Pe crerul ales de natură
Ce să se ridice la Dumnezeire,
Tu torni din otrava de tine lucraid,
It arzi tot avântul?... și va l rătăcline...
In loc de îndătare chiar prin suferință
In loc de iubire și de sacrificiu...
Prin muncă, știind, să 'năști omenire,
Te du l spre piere prin patimă și viciu.
Ridică-te dard, pe tine prin tine!...
Un ceas mai de vreme, ruina oprește!
Indeamnă pe sement s'atingă sublimul,
Voința e soare ce viața lungiștel
Voința cultiv-o și-așa oțelită,
In lupte va 'nvinge tendințe nebune,
Și pus prin voința la loc de onoare.
Vei scri stăduire pe steaguri străbune!...

Nădlac

— Halasy Bela, tipul de care nu ne-am ocupat de mult, lasa sa se 'nteleaga ca ne-a... cumparat d'ala nu mai scriem de el. — Apoi frate Bela, până una alta, de ce ai dus purcelul și cocia de paie la o nevastă oarecare? Ne poți spune?

— Simpatia noastră — și a Anici kei, natural — Miklos s'a bacurat, că nu ne-am... aajat încă, de prea murdara... fustă (așa umbă im-bă a). Nu-i nimic, avem vreme s'o facem și de-acum înainte! — Nu l tãrziu!

— Suntem în posesia unor scrisori anonime adresate câtorva persoane. — Ia ele, pe lângă tot ce poate fi mai josnic, ca lectură, este vorba numai de... două persoane.

Cum știm cine sunt interesatele, în toată această murdară poveste, banuim și autoarele lor, femei din „înaltă” societate nădlacană. Nu ne putem explica faptul cum se pot coborî până la modăria aceasta, așa zisele „cucoane” — le baneim pe nume — dar ne împiedecă să le spunem, respectul pentru cititori...

În tot cazul „autoarele” să facă bine să-și mature înainte casei lor, apoi să vadă de alții. — Asta pentru totdeauna! —

— „Sogore” ce-ai cautat la nănă Dincă, în după masa zilei de anul nou? Ai putea să ne spui, cu cine te-ai înălnit acolo?...

Vreți să primiți regulat gazeta?

— Anunțați orice schimbare de adresă!

Pecica

— Un oarecare Don-Juan, pe care nimeni nu l-a văzut în societatea femeilor, este celebru autor de scrisori de dragoste, către... barbași. În scrisoarea pe care o avem înaintea noastră, adresată unui „Koaresi” găsim foarte interesante lucruri, pe cari, din respect față de cititori, nu le publicăm. E bine să se știe că „tipul” e caia de comerciant și că servindu-și clienții se gândește numai la... Karesi.

...Și când te gândești că a voit să spargă capul unui român, cu o sticlă de bere!...

Pentru posta Igrîș

Facem atenție pe această cale pe dl. diriginte al oficiului postal din Igrîș — și pentru ultima oră — că primim nemănumărate plângeri despre felul cum este distribuit ziarul în comună. Nu admitem ca factorul să ducă altor persoane mai întâi, să ne citească și numai apoi abonaților. Și cel târziu Luni dimineața să fie distribuit abonaților.

Dacă nici acum nu va lua măsură, cu toate că ne este bun prieten, vom proceda cum știm și singur el va trage năcazul.

Scoțianul prevăzător

Un călător întreabă pe altul în tren, cât e ceasul. Celălalt, un scoțian, își ridică ochii de pe carte și răspunde:

D-ta mă întrebi cât e ceasul numai ca să intri în vorbă cu mine, și dacă conversația va fi plăcută, o să ne împrietenim. Și când o să ajungem la Londra ai să mă înviți să beau un paharel cu d-ta și apoi am să te invit eu la un paharel; pe urmă ai să mă întrebi dacă nu vreau să luăm dejunul împreună; apoi ai să vrei să-mi faci o vizită acasă, unde am o fată frumoasă. Apoi ai să-ți repeți vizitele și într-o zi ai să vii să-mi ceri mâna fetei. Dar cum ași putea fi atât de imprudent s'o dau pe fiică-mea după un om, care nu e în stare nici măcar să-și cumpere un ceasornic de buzunar?...

Iuân Nojiță scrie:

Iacă mă și io gîndesc checi în Gai rișci lu domn culescu să la opă boc beserica giocu apu după tot turie faină în beserica dus toți la Casa național hărânim ge amn'azăzi că hie rupesă foomea la fo ne coroiău mațale și rã z lipișă gi space Abge agun aco că mai vinivă nișce gîntă carie cunoscu! pã loșca Hulbe și pã domnu ablegit și birău în Arad fost și alți domni da pã iam cunoscut Apu întoneam pus la masă și bea la vinars și șapce feluri, și amore, firt gi tri uări șela furt numa pã giun După vinars mîncare gi tã Mă nu mi so pã ut m'e că ba aiasta o fost făcută pã și a gireaptă și ca să vad mui și să mai aud și olta dot în voarbă cu unu și cu pãna șiam ojunș la Luon gi prună și ai-sta năcôj tîmi povesti tăce mișculanț agică nu șle tio gângesc o scriu, da no vrut să spu pus pã cioși să umble pã jidovi și unguri și rumâni șeară cărnofi, răcie, vin, și mai șcie dreacu șie pãni să le deie la coriști gi amore Mîncarea fu cum fu da ma fu că n'am săturat întreb ma și pã domnu loșca.

Mulce bolânzii auge trăiesce și umblă pã gin sfânta scriptură că gin Ierusalim or făcut duc biserica, da amu am auzi popă gi pã lângă Arad șe fână în biserică. Noa că treabă o facut, mă mniere că nu simce că asta nu s...

— Iacă mă mă țipai la Igrîș în Bănat inge zășie chiniez Numa am ajun că tuma atunși nișce spart obloașele lui Sia lu și toți fură mănioși. Noa niști așe uoamini n'am să spargă ii obloașielte uomu acasă, Tarie imi că sor cemut să margă Sia acasă Așe că io dusa la Igrîș să învă vorbește în Bănat o vâzui numa uoamini nu învătai nimic.

— Să nie trâmiceți oblo cã nu-i șnste să șice geaficea

Hălmagiu

Amatorii de simpatii bucurest decis să plece în Capitală de bucureșteanca noastră, dar nu i coste multe parale. Zis După o scurtă conferință rât ca cel mai înalt să fie ladă și predat la tren ca mare viteză. Cel mai mic fie băgat într'un coș pe reșteanca să-l ducă în mână.

Dar socoteala de acasă trivit cu cea din țarg, de cureșteanca, într'o noapte chetat lucrurile și s'a cărat lăsându-și adoratorii cîntând drâmboi făcute din... buze!

ROMANI

Produsele Brânzării românești

„AROMAT“

sunt unicele în România premiate la toate expozițiile cu medalia de aur.

Consumați specialitățile noastre, ca vestitul ROQUEFORT

1/2 Kg. dela 25 la 62 Lei, Cașcaval de PARMA dela 25, Cașcaval Grecesc dela 20 Lei, Telemea de toamnă dela 12, Păstramă de gâscă dela 25 Lei, Lip-tau de iarnă dela 13 Lei 1/2 Kgr. Și multe alte specialități, găsiți la detal cu prețurile de angro, „AROMAT” Ind. Alim. Arad, Calea Banatului Nr. 3

Cel mai bun izvor de lemn de construcție pentru case, garduri, moară etc. și de foc se află la firma

IULIU ABEL

com-rciant d- lemn Arad, Piața Ștefan cel Mare lângă Direcția CFR. Prețuri redu e. Încercați și va veți convinge.

— Telefon 320. —

auzit că..!

Telefonistului din Sebiș îi este să se obișnuiască în noua mediu după ce în cealaltă numai se-și porunceă?

Baronul din Bârsa, va merge la pentru a participa la un con-de patinaj? (Numai de nu s'ar și acolo de ...mnierază. — cum ice Iuân Nojită!)

Lăzaruț dela Halmagiu și-a pier-foarfecele chiar în ziua de ul Nou" în timp ce și petrecea? La casino din Pecica, într'adevăr se mai vorbește limba maghiară? S'a înaintat un denunț la Fede-Cluburilor Sportive, denunț care se arată că, clubul „Carto-din Șepreuș — compus din ro-i și unguri — trage chiulul la

Un dascăl din Vața, nepot de a Dima, având bilet de cl. III. a forit până la Sântana în cl. II. unde și a întins picioarele pe fo- — unde, cu tot nepotismul său st dat jos din tren?

pic mai bine

De când de pe linia No. 1. a au uselor comunale, s'au luat două obuse pentru a fi puse pe linia d-Ăradul Nou, circulația dintre trul orașului și gară se face foarte regulat: toată lumea se plânge că obusele viu cu întârziere și arhi- — încât călătorii rămân prin te. Credem că ar trebui să se facă e pentru ameliorarea situației, e nici de cum nu e în favorul mării.

are din doui

În serile trecute, doi cunoscuți ni de cari am mai scris, au bă- în geamul locuinței unuia dintre Nevasta, deschisă geamul și-i

— Ce-i cu voi mă prăpădiților? — Vreau... hăc... să știu... hăc... de din... hăc... noi e... hăc... băr- — o!

tre burlaci

— Ai auzit că Ghiță se'nsoară? — Zău?... Imi pare bine! — Cum îți pare bine, că după știu nu ți-a făcut până acum un rău... — Exact, dar de acum imi va face ni bine!

verbe cu.. ponos

— Cine sapă groapa altuia... se este gropar. — Cine se scoală de dimineață, alcat de vreme. — Intinde te cât ție plapoma, c'alt- — amăi desceperit și răcești. — Ce ție nu-ți place, nu mânca. — Incet, incet ajungi... bătrân. — Găina vecinului e mai bună — dai parale pe ea.

FRANCISC GARTNER

sculptor și tâmplar, execută tot felul de mobile, vitrine, lucru de clădire și tâmplărie, estin și prompt

Arad, Strada 29 Decembrie No. 8.

ălărie, cămașă, cravată

alitate superioară și preț estin la

IRAD, membru LA „CONSUM“ și LA „INLESNIREA“

Se pregătește ceva

— Atențiune la trinitatea Lippi — Scheer — Zsedely. —

Nu putem începe aceste șire fără a spune că nu ne vom ocu-pa în cele de mai jos de schim-barea de guvern, de ocuparea Marocului spaniol de către ger-mani sau despre revoluția din China. Titlul ar indica acest gen de subiecte dar nu ne legăm de ele, pentru că pentru noi nu pre-zintă importanța pe care o pre-zintă un fapt mărunț petrecut nu de mult. Și anume:

Comisia interimară a munici-piului a prelungit pe încă 6 ani

contractul de închiriere a cafe-nelei „Palace“ trinității Lippi— Scheer—Zsedely Prelungirea s'a făcut în ziua de 30 Decembrie 1936.

Deodată însă cu decizia comi-siei interimare — o să vă pară curios — s'a schimbat atmosfera la noua cafenea, la „Bulevard“, — adică la concurență.

Fapt le n'au — în aparență — nici o l gătură între ele. Dar cu toate aceste în aer plutește un miros suspect. De aceia ne gră-

bim să dăm alarma și să atra-gem atențiunea asupra manevre-lor trinității Lippi — Scheer — Zse-dely, ca nu cumva să se trans-forme din nou în „monopol“!

Știm mai mult decât am scris mai sus, dar ne rezervăm drep-tul de a le scrie în momentul oportun!..

dr. QUARTZ.

Post scriptum: Decizia prin care comisia interimară a prelungit contractul de închiriere, a fost ape-lată!

Stagiunea Teatrului Românesc Permanent al Aradului.
(Concesiunea Asociației Ziaristilor și Publiciștilor Români din Arad)

DUMINECĂ 17 și LUNI 18 IANUARIE orele 8 precis

Teatrul Național din Cluj va reprezenta

CIDUL

de CORNEILLE

(Abonamente Seria B.)

(Abonamente Seria A.)

Bilete la Diecezana și seara la casă.

Indicte

Un ziar politic scrie: „Rezultatul alegerilor comunale din Martie, vor indica cui va reveni suc-cesiunea guvernului“.

Un răutăcios a complectat: — Adică succesorii actualului gu-vern vor fi indicați de ministerul de interne, căci acesta dirijează alegerile!

Nu-i j dan

Un profesor a intrat la un maga-zin de colonale din str. Brătianu, a cărui proprietar e jidan. A voit să cumpere ceva dar i s'a cerut un preț exagerat. Atunci a spus:

— Mă duc la Kohn, acolo 'mi vinde mai estin!..

Cum, d vs domnule profesor cum-părați dela jidanul ăla spurcat? Se poate una ca asta?

Profesorul, surprins un moment, a întrebat:

— Bine, dar voi nu sunteți jidani? — Sigur că nu, — noi suntem deja evrei..

Ăsta critic!

O telegramă din Chicago anunță: „Într'unul din teatrele cele mai de seamă ale orașului s'a petrecut o crimă oribilă. În teatru dădea un concert de pian Frank Park-er, unul dintre cei mai de seamă pianști americani. La un moment dat un individ dintre spectatori a scos re-volverul și a tras un gloanțe în pi-anist care a murit pe loc. Cauzele crimei nu se cunosc“.

Te pomenesti că onorabilul cri-minal o fi vre-un critic muzical!..

Treicolorul maghiar

Într'un ampu reportaj publicat săptămâna trecută, am arătat cât este de întinsă pasiunea kohnceță-tenilor nostri minoritari față de cu-lorile naționale ungurești, adică față de roș-alb-verde.

N'am așteptat ca autoritățile să ia măsuri, de aceia, săptămână de săptămână vom înșira în coloanele noastre cazuri precise. Iată:

La vitrina librăriei „Cultura“ au fost expuse următoarele cărți: Csuszta Palka, Piciés Anti, Gyermek-világ, Mikimacko Kunyhója, etc. a căror copertă era colorată în roș-alb-verde.

A-um cărțile acestea au fost scoa-se dar înlocuite cu niște cărți nem-țești, cu coperta tot în culorile un-gurești!

O-re așa le-o fi dictând senti-mente sau interesele?

București sau Budapesta?

Pe scenele celor șapte teatre Bu-cureștene se joacă șase piese un-gurești:

„De ziua neveste-mi“ de I. von Väsary.

„Absențe nemotivate“ și Poveste de iubire“ de Fodor László.

„Călugărul din vechiul schit“ de Iulius Hort și W. Polacsek.

„1000 franci recompensă“ de A. László. „Și ei au dreptul la viața“ de A. Szántó.

Iată un curios răspuns la revizio-nismul vecinilor noștri, cari nu nu-mai că n'au jucat niciodată piese românești, dar ignorează total in-treaga noastră mișcare culturală, — scrie revista „Sfarmă Piatră“.

Noi credem că alte interese au determinat jucarea acestor piese!

Balul juristilor romani din Arad, la 13 Februarie, orele 10 seara la Bulevard!

Bărbați de închiriat

În America, un om de afaceri ingenios și probabil bun psiholog, a adus o inovație în viața socială: închiriază bărbați cucoanelor.

Acești bărbați închiriați le însoțesc la d ns, la cafenea, la teatru, la cinema, etc.

Credeți că ar fi bine să se intro-ducă inovația și la noi?

...Noi nu, pentru că i-am întrecut de mulți pe americani, ba chiar i-am depășit în ce privește activitatea bărbaților în hiri-ți. Și la noi, trea-ba aceasta se cheama... pescărie!

Vânătoarești

La masa vânătorilor dela cafe-neau „Palace“ obișnuita discuție însoțită de baliverne vânătoarești.

— Eu — începu unul — am avut o surpriză foarte neplăcută: un fa-zan împușcat mai zilele trecute a fost pus întreg la fript isr în mo-mentul când ne-a fost servit la masă, a sburat!..

— E posibil ceiace spui tu și eu te cred — începu altul — dar să vedeți ce mi s'a întâmplat mie: Luni am împușcat doi mistreți pe care i-am vândut comerciantului Cosma. Marți seara i-ați putut ve-dea pârjolii și expuși pe o ladă în fața p-ăvăliei Când Cosma a în-chis p-ăvălia, a lăsat mistreții în-lăuntru.

Ce s'a petrecut peste noapte n'am de unde ști, dar Mercuri di-minează când Cosma a deschis p-ăvălia, unul dintre mistreți s'a re-pezit afară răsturnând la pământ pe omul de serviciu!.. Mistrețul s'a îndreptat spre pădurică..

— Bine, dar asta-l privește pe Cosma, nu pe tine!

— Ba mă privește și pe mine, deoarece Cosma îmi cere să-i res-titul prețului mistrețului pent.u că nu l-am împușcat bine..

— Da, ai dreptate, — veni rău-lăcios răspunsul — trebuie să-i dai banii!..

Ei da!

Sâmbătă seara o domnișoară a fost prima dată la un bal. De acasă i s'a băgat bine în cap, să nu danseze cu oricine, ci numai cu tinerii de fami-lie bună pe care-i cunoaște. Dar so-coteala de acasă nu s'a prea potri-vit, căci la un moment dat, dom-nișoara noastră fu cerută de un tă-năr pe care nu l cunoaște:

— Domnișoară... imi permiteți?..

Eroina noastră se uită încruntată la el, apoi răspunse:

— Domnule, eu nu dansez cu ori-cine!..

— Dar eu dansez, — veni replica tinărului, care o însoți cu o privire care spunea multe..

MANEA

E!... să-l vedem pe ăla!...

— Unde și când își părăsesc unii demnitatea —

(Urmare din pag. 1)

— Am ordin să aduc numai regale roșii și în pachet de 20 bucăți și să pierd câte 20 lei de fiecare dată când mi se dă monedă de o sută...

— De ce?... Pentru ce?... am întrebat.

— Iacă — răspunse servitorul — ca să mai câștigăm și noi ceva...

— Care noi?

— Io și don' săf... că io de fiecare pol pierdut primesc 5 lei și de fiecare 10 regale duse înapoi la tutungerie mai primesc câte 2 lei.

— Apoi... cam cât câștigi pe zi?

— Puțin dom'le... 30—35 lei... iacă o nimica toată!?

Ială, v'am redat, o latură a vieții funcționarilor. Pe cea mai urâtă, pentru că cei din categoria aceasta renunță la demnitatea de oameni în favoarea bunului pe care îl cheltuiesc pe băuturi și lux nejustificat, nepotrivit pentru ei.

Sunt și alți funcționari. Viața lor e plină de mizerie, dar în același timp și de cinste.

Ion Crenguș

În numărul viitor: Cum se pot înlocui bunurile cu o... aspirină?

Parcelele primăriei

— Între bani și interese românești —

În ședința de Luni a comisiei interimare, șeful serviciului economic a primăriei a propus să se anuleze rezultatul licitației publice ținute pentru vinderea unor terenuri virane a orașului, situate pe Calea Victoriei, Piața Ștefan cel Mare și cartierul Grădiște. Anularea a fost cerută deoarece la licitațiile ținute nu s'a obținut prețul prevăzut în caetele de sarcini. Anularea a fost aprobată și tot atunci, acordându-se urgență, s'a fixat o nouă licitație, în termen de 15 zile. Pentru această nouă licitație, caetul de sarcini a fost modificat în sensul că cei ce vor cumpăra aceste loturi nu vor mai fi obligați să construiască pe ele în timp de 5 ani, ridicându-se de asemenea și restricțiunea privitor la vânzare. Adică cel ce cumpără un teren dela primărie nu va fi obligat nici să-l clădească, nici să-l păstreze: îl va putea vinde oricui. Dar comisia interimară nu s'a rezumat numai atât, ci a fixat și prețurile minimale acestor terenuri: 70.000 lei pentru cele din Calea Victoriei, 1500 lei stânjenul patrat la terenurile din față și 1000 lei stânjenul patrat la terenurile din dos situate în Piața Ștefan cel Mare. Pentru cele din Grădiște, prețul minimal va fi fixat de serviciul tehnic. S'a menținut prevederea caetului de sarcini prin care funcționarii publici români, beneficiază asupra celui mai ieftin preț, o reducere de 10%.

Primăria scoate în vânzare aceste terenuri pentru că are nevoie de bani, bugetul fiindu-i secătuit. Însă primăria nu este o instituție particulară, care să dispună de averea așa cum crede de cuviință. Primăria este o instituție de interes public, care în toate actele sale trebuie să țină seamă de necesitățile superioare ale neamului, ale statului.

Interesele neamului

Aici la noi ce interese are neamul și statul?

Nu mai întărirea elementului de origine etnică românească, fapt care în primul rând cere ca românii să fie proprietari imobiliari în număr cât mai mare. Ori, în felul în care primăria vrea să vândă terenurile disponibile, românii în nici un caz nu le vor putea cumpăra. Sau și dacă o vor face, aceștia vor fi într'un număr foarte disparent. A fel că acești români, proprietari imobiliari împreună cu cei cari au rămas dela improprietărire, dau un procent foarte mic față de proprietarii imobiliari minoritari. Și primăria ar trebui să urmărească tocmai mărirea numărului românilor proprietari imobiliari, contribuind în felul acesta la întărirea elementului

românesc aci la granița dinspre Ungaria, graniță atât de discutată.

Prima soluție

Deci primăria ar trebui să organizeze astfel vânzarea acestor terenuri, încât ele să ajungă exclusiv în mâna românilor.

Cum aceasta nu se poate face decât prin donațiunea locurilor sau prin amortizarea prețului în mai mulți ani, — suntem pentru soluția din urmă și o supunem spre examinare conducătorilor primăriei.

Dar, ni se va spune — și noi am menționat aceasta mai sus — că primăria are nevoie de bani. Credem că primăria, în fața intereselor superioare ale neamului, chestiunea aceasta, de ordin pur materialist va trebui să o rezolve astfel. Și noi am propune încă o soluție:

A doua soluție

Primăria să vândă terenurile astfel încât ele să ajungă în posesiunea românilor în condițiunile expuse mai sus, dar proprietatea să rămână a primăriei până la complectarea achitării a prețului de cumpărare. Iar ca primăria să ajungă la bani și deci să-și poată satisface nevoile, să contracteze un împrumut echivalent cu prețul de vânzare al terenurilor, inclusiv dobânzile, împrumu-

Ai tată...

Un țaran s'a dus pe vreme de iarnă, cu carul, în pădure după lemne. Și a luat cu el și pe băiatul său de vreo 5—6 ani. Mergând pe drum, țaranului i s'a făcut frig la mâni și a început să sufle 'n pumni. Da băiatul îl întreabă:

— Tată, de ce sufli în pumni?

— Ca să mă încălesc!

Când s'au întors acasă, nevasta țaranului le-a pus mâncare caldă pe masă. Dar cum era cam fierbinte, țaranul a început să sufle 'n ea. Băiatul mirat, l-a întrebat din nou:

— Tată, de ce sufli în mâncare ca doar e destul de caldă?

— Apoi, sufliu ca să se răcească!

— Ai dracului ești tu tată — răspunse băiatul — de și sufli în două feuri!.

Grafologie

H.13 — Blandete, sociabilitate, finețe. Inșușiri cari te fac să fii plăcut în societatea în care trăiești. Cultivă mai departe aceste însușiri.

Caro — Rafinament. Fire plină, avânt, p'asează bine această însușire. Altfel ambițios, inteligentă, dezvoltată. Simț artistic, gust. Carisipilor. Pentru rest nu descurea puțină voință și totul se schimbă în bine.

Curios 138 — În numărul trecut am publicat condițiunile, trimite scrisorile cât de mult împreună cu taxa anunțată și vei avea ceace reștii, numai să nu te supere singurătatea noastră.

L'algion — Acelaș ca pentru Curios 138. Dacă poți trimite și o fotografie, îți facem o psihoanaliză respective psiho-grafologie.

Marineta — Fire bănuitoare. Lătare, poate și puțină mizantropia. Multe conflicte sufletești, cari au influență dezastruoasă asupra moralității. Caută și te debarasează de ele. Nu cumva suferi de vreo boală pe care nu ai vrea să o măști?

La gura sobei — Parcă te așteaptă într'adevăr stând bătrânește la gura sobei, ascultând calm sbârânitul sului, învățat de baba. Fire palidă, hală, liniștită. Nu dăm sfaturi, zice.

SE CAUTĂ personal românesc, biletier, oameni de serviciu, pentru Stagiunea Teatrului Românesc permanent al Aradului. Amatori vor adresa la Teatrul Comunal.

Nr. 8451—1936.

Concurs de închiriere

Consiliul Eparhial ort. din Arad, prin aceasta publică concurs pentru închirierea calurilor de prăvălie din proprietatea Eparhiei Aradului din Bul. Regina Maria Nr. 1 și Str. V. Alexandri Nr. 1, durată de 1 Maiu 1937 — Aprilie 1938.

Ofertele referitoare se depun înainta Consiliului Eparhial până la 23 Ianuarie 1937.

Condițiunile de licitație se găsesc la secția economică.

Arad, la 11 Ianuarie 1937

Consiliul Eparhial ort. rom.

Serata dansantă a soc. Naționale de Cruce Roșie, Filiala Arad, patronajul dnei și dlui general Gomirescu comandantul garnizoanei Arad va avea loc în ziua de 31 Ianuarie 1937 orele 9 seara în sala „Boulevard“.

In cadrele serbărilor jubilar de 25 ani de existență

Clubul Sportiv Român „GLORIA“ din Arad

aranjează în seara zilei de 23 Ianuarie 1937

MARELE BAL JUBILAR al „GLORIEI“

în saloanele Cafenelei „Bulevard“ (Hotel Central) din Arad

Muzici excelente — Tombolă —

Diferite surprize — Bar american

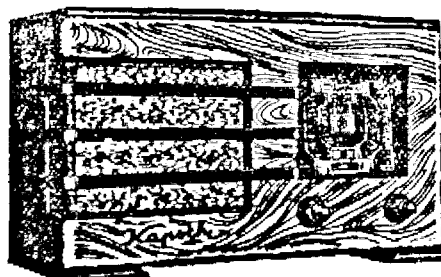
Intrarea numai cu invitațiuni

Bietul consumator

Luni la ședința comisiei interimare, măcelarii, morarii și brutarii au cerut urcarea prețurilor motivându-și cererile prin urcarea prețurilor la materiile prime. Iar concluzia:

— În actualele împrejurări nu mai putem trăi!

— Sărăcii — complectă unul — ei nu pot trăi, dar bietul consumator poate, el, care n'are niciodată dreptate, el, bou! de plătitor?

Sigismund Hammer și Fiul
ARAD, Bul. Regele Ferdinand No. 27.

Au sosit

aparatele de radio cele mai moderne model 1937, seriile

Kapsch, Standard, Eumig, Nerva, Radione, Ingelen, etc. în mare asortiment, cu prețuri extrem de ieftine și în condițiuni de plată avantajoase în rate. Expoziție permanentă de aparate de radio.